

# સુબોધ માળા:

૪૮૦૬ — ૦ —

કર્તા નથા ઉપાધી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શા. નાથાભાલ કાલીદાસ.



અમદાવાદ.

રાજપુર આગરોડના કુવાની પાળ સામે મેલેતા ગુલા-  
માં જરણાગરના મકાનમાં દંડિયન ગાઈડ  
દાયખાનામાં સોગીલાલ બુલાર્ખાદાસ નાસ્તરે ગાયો

રાવન ૧૯૪૮,

૨ને ૧૯૯૨

કીમત રૂ. ૦-૦-૬

(સર્વ હક્ક કર્તાએ સ્વ )

પ્રા. મ. રૂ.

# સુખોદ માળા.

## કવીત.

ખોલીએ ન ખોત વેન, ડોલીએ ન મદમાલ્હ;  
આનીએ ન નીચ નાર, માનીએ ન કંદકુ.  
^કોપીએ ન ખાલ સીર, લોપીએ ન વદ્ધ વેન;  
વંદીએ ન નીચ દેવ, નંદીએ ન છંદકુ  
માનીએ ન ચીત ખોત, જનીએ ન સખ સમેઃ  
નોજ પાલ રાખીએ ન નર મતીમંદકુ.  
કવી દલપતરામ, કહે એતી ચતુરાઈ,  
સખહીકો સાર. સમરીયે સુખ કંદકુ.

## કુંડળીયા.

વેન વિચારી ખોલીયે, જેતો પંડ પળાય;  
પડ વદી નવ માનીયે, જગમે કીમત જાય.  
જગમે કીમત જાય, થાય અપદીરતી ભારી;  
કીરકે યાકો વેન, ન માને કાઉ નરનારી.  
દાખત દલપતરામ, ધરા ધીખતા કુધારી;  
જેતો પંડ પળાય, ખોલીયે વેન વિચારી.  
વેન ખંધાયા વન વસે, વેન વગને રો  
સુખ ઉઠાવે ભાર.  
નો

મુખકો જાયે વેન, યાસે મરવો સુખદાઈ. •  
 દાખત દલપતરામ, ધીક ધારે તુજ મૈયા;  
 વેન વદાવે સોસ, વસે વન વેન ખંધાયા. ૨  
 પુત્રન વત્તકી આગસે, મીટત ગેખકો માર;  
 વચન તીર સમ નહો લગે, ઉતરત આરંપાર.  
 ઉતરત આરંપાર, ધાર તોનકી અતિ તીખી,  
 ગજ લગે નીજ શીશ, ફીર નહી વેન સરીખો.  
 દાખત દલપગમ; જીવત પરજતે ન રૂઝત;  
 મોટત ગેખકો માર, આગ નવ નક્કી પુઝત. ૩  
 હુસા અપવાસી રહે, કગવા ચુગે કપુર;  
 ગયો જોર સતજુગકો, અખ ભયોજ કલજુગ પુર.  
 ભયોજ કલજુગ પુર, હિયકુ નીચ સોહાવે;  
 મુરખ પાવે માન, પંડીતકુ દુર ખિઠાવે.  
 કહે ગીરધર કવીરાય, મેરે મન એહી સારા;  
 કગવા ચુગે કજીર, રહત અપવાસી હંસા. ૪  
 ખગલા આંછે નીરસ, કરત હંસકી હોડ;  
 ઉજસ તનકુ દેખકે, આપે કરત મરોડ.  
 કરત મરોડ, આપ જસ આપ ખખાને;  
 રેજ પાવ, રામ નહી મનમે આણે.  
 ર કવીરાય, તાકી આવત હસી;  
 રા. નીજ થોરકો ખાસી. ૫

માવ પલકકે માલ્ય, માનવી મનવા મેલા;  
 ધર્યા રહેવ ધન માલ્ય, કરત જંગલ ખીચ રંગ.  
 કહે દીન દરખેસ, ભજનમેં છત જમારા;  
 છીનભર છાના નામ, કુચકા ઘુરે નગારા; ૧૬  
 રાવન સરખા રટ ગયે, દટ ગયે કુંભકરુનક  
 ધંદ્રજનમેં ઉઠ ગયે, હરગયે હરનાકંસ  
 હરગયે હરનાકંસ, ખાણુ સુર ખલલ ત ખેયાં;  
 કેતે લાખ કરોર, સંધારે રાક્ષસ રેયા.  
 કહે ગીરધર કવોરાય, ચેતરે ચાતુર પુરુષા;  
 માનવ કેતી ભાર, રહ્યા નહી રાવન સરખા. ૭  
 જરા રહેગા જગતમે, દાના રહે ન સુમ  
 છવ અચાનક જાયગા પોછે વાર ન છુમ  
 પીછે વાર ન છુમ, કરી નહી સુકોત કરની;  
 ગયા જમાના હાર, ભારે જનુની મરની.  
 કહે દીન દરવેસ, દુની દેખે મો કહેગા;  
 દાતા રહે ન સોમ, જગલમે જરા રહેગા. ૮  
 મરના જુગમે મુકર હે, આર મુકર નહી કોય;  
 તામેં નેતી રાખીયે, હોવણુ હાર સો હોય  
 હોવણુહાર સો હોય, દુની ગોચ લહો ભ  
 જાકા છયા રગ, દુની ખીચ  
 કહે દીન દરવેસ, સગમે  
 આર મુકર નાખિને  
 માયા મારક

(૬)

આ નર યુદ્ધી જાયગા, જ્યુ' ખાદલકી છાય.  
જ્યુ' ખાદલકી છાય, ચલ્યા નર જાયગા;  
કુચ ખાયા ખરચ્યા નાય, પીછે પસ્તાયગા.  
કહે દીન દરવેસ, જગતમે' યુદ્ધી આયા;  
કુચ ખાયા ખરચ્યા નાય, કરત નર માયા માયા ૧૦

**કવીત.**

હાથી દાત કે ખીલુને, ભાત ભાત હોત ક'હુ;  
ખાધકી ખગંખર, શીવ શંકર મન ભાવેગી.  
અગકી અગછાલ તો, હોદત હે' જતી જોગી;  
ખકરીકી ખાલ કહા પાની ભર લાવેગી  
સામરકે સાજ ખાજ, ખાવતહે સોપાધરાજ;  
ગેરેકી દાલ, રાજ રાણા મન ભાવેગી.  
કહેત કની કાસોદારા, સંગ ચલે નીકી ખદી;  
આદમકી ખાલ, કછુ કામ નહી આવેગી.

**સવર્ધયા.**

ગ્નાન ઘટે નર મુદકી સંગત, ધ્યાન ઘટે ખીન ધીરજ  
માન ઘટે મુખસે' કછુ માગત, પ્રીત ઘટે નીતકે  
કની ગગ કહે સુણો શાહ અકખર, રોગ

૨ માન કરેગો  
વેન કહે ઘેર  
વત, સાસ

( ૭ )

કહે આવત જમૈયા; એસો સંયોગ તખેહી ખને જખ,  
અ પકી ગાઠકુ હોવે રૂપ/યા

દોહડા.

કાજળ તજે ન રામતા, મુક્તા તજે મ હેત;  
કુરીજન તજે ન કુટીસતા, સજ્જન તજે ન હેત.

- ૧ એક ઇશને ભાવ સંખીને ભજવો.
- ૨ ધર્મશ્રીમંતાઈ રાખવી
- ૩ સવારમા વેહેલા ઉઠી પ્રભુનું સ્મરણ કરવું.
- ૪ કામ ચક્રવા દેવું નહી.
- ૫ ખેડકરના હાથ નીચે નોકરી કરવી નહી.
- ૬ જે કામ કરવું તે પોતાની પુરી સમજથી કરવું.
- ૭ વીપ્રનું કદી પણ અપમાન કરવું નહી.
- ૮ દેશાવરની દરરોજ ખખર જાણવી.
- ૯ હરેક ખાખનનું યુક્તીસર સમાધાન કરવું.
- ૧૦ ખરી મેહેનતથી દ્રવ્ય જોડવું.
- ૧૧ જે વખતે જે માણસ જે દરજ્જે હોય  
માનવો.
- ૧૨ કોઈનું લાચન જોવામા
- ૧૩ હજાર અડચણ હો
- ૧૪ નીચની સંજ્ઞા
- ૧૫ સ્ત્રીને

(૮)

- ૧૬ ખારણું ઉઘાડુ મુકી કઢી સૂતું નહી.
- ૧૭ જોગી, વધદ અને પંડીતને હમેશા મળવું.
- ૧૮ નકામો વખત ગુમાવવો નહી.
- ૧૯ શુભ કામ આજ થઈ શકે તે કાલ ઉપર રાખવું નહી.
- ૨૦ કોઈનો હાશી કરવી નહી
- ૨૧ હલકો નજર રાખવો નહી.
- ૨૨ સાહસ કર્મ કઢી પણ કરવું નહી.
- ૨૩ પરમેશ્વરથી તથા લોકથી દરવું.
- ૨૪ દટું કરીને ખરચ કરવું નહી.
- ૨૫ પારકી નીંધા કરવી નહી.
- ૨૬ જ્યાં સનેહ બંધાણો ત્યાં વેર કરવું નહી.
- ૨૭ આપ વખાણ કરવા નહી
- ૨૮ દુઃખ પરાણે વેઠવું નહી.
- ૨૯ મોત્રને પણ અતી કુદ્ધ વાત કહેવો નહી.
- ૩૦ પારકી સ્ત્રીથી હસવું નહી.
- ૩૧ અતી સામણ કરવું નહી.
- ૩૨ જેવી સંપત હોય તેણે ભોજન કરવું.
- ૩૩ આવે છાકી જવું નહી.
- ૩૪ આવે દરવું નહી.
- ૩૫ ને જોઈને કલેશ કરવો નહી,
- ૩૬ વિ.

- ૩૬ પંડીતની સાથે સાચી પાણી રાખવી.  
 ૪૦ હંસીચુર તથા માખાપની સેવા કરવી.  
 • ૪૧ લાખ ગમાવીને પણ સાખ રાખવી.  
 ૪૨ સેહેજ રોટલી મળી તેને દુરના બાકુ માટે તજવી નહી.  
 ૪૩ પોતાના ખોળાના પુત્રને અળગો કરવો નહી.  
 ૪૪ હમેશા સામા માણસને શોભા આપવી.  
 ૪૫ જે કામ કરવામાં પરીણામે હાની થાય તે કરવું નહી.  
 ૪૬ જ્યાં પ્રીતીની ઇચ્છા હોય ત્યાં તણ વાના કરવો નહી.  
 વિવાદ, ધનબહેવાર તથા સ્ત્રીસંભાષણ.  
 - ૪૭ માતા પીતા ઉપર હેત ધરવું.  
 ૪૮ દોષથી બીજી પ્રીતી કરવી નહી.  
 ૪૯ પાણી, વાણી અને દ્રુષ્ટી મીઠી રાખવી.  
 ૫૦ જે ભાવે જે પુછે તેને તેવો ઉત્તર દેવે,  
 ૫૧ જેના વગર ચાલે નહી તેની મરણ સુખી રહેવું,  
 ૫૨ આગસ તથા ક્રોધ કરવો નહી.  
 ૫૩ પર દુઃખ દેખી પ્રસન્ન થાવું નહી.  
 ૫૪ પાખંડ ધર્મ મરવો નહી.  
 ૫૫ મોટા જનની અદખ સપાવી.  
 ૫૬ ખાળકને શીખામણ દેવી.  
 ૫૭ દીનના ઉપર દયા રાખવી.  
 ૫૮ સ્ત્રીને વશ કરી સેવી  
 ૫૯ મોટા સાથે ખૂબ  
 ૬૦ નૃપ મૂ.



( ૧૦ )

- ૬૧ જુના ધરમાં રહેવું નહીં.  
 ૬૨ જર, જુગારી, તસ્કર અને વ્યસની અમની સોખત  
 કરવી નહો  
 ૬૩ બેપારૂ, આહાર અને બેવાર અ દેકાણે લાજ ધર  
 વી નહીં.  
 ૬૪ સ્ત્રીપુરૂષ, પાપદોકરો અને લાધયોલાધ અમની  
 તકરારમાં દરમીયાન થવું નહીં.  
 ૬૫ ખોટો સાખ ભરવી નહીં.  
 ૬૬ માણસ જોઈને કામ પાડવું.  
 ૬૭ ખોટા માટે હાથ કરવી નહીં.  
 ૬૮ દીન સગાને કાંઈ આપીને માગવું નહીં.  
 ૬૯ દાના દુસ્મનને ગુણે મારવો.  
 ૭૦ કોઈને મરમ વચન કહેવું નહીં.  
 ૭૧ વાટે જતાનું કષ્ટ કાપવું.  
 ૭૨ સહ સાથે મીઠું ખોલવું  
 ૭૩ કોઈનું ભુંડું કરવું નહીં તેમ કોઈનું ભુંડું થાય  
 એવો સંકલ્પ પણ કરવો નહીં.  
 મરોમ જીવ રાખવો.  
 પાંતને ધતરાદી કરવી નહીં.  
 મન ધરવું નહીં.  
 નહીં.

૮૦. સર્વ વાતનો ગુણ લેવો.  
 ૮૧ અણી ચુક્યો સો વરસ છવે તે જાણવું.  
 ૮૨ લખતા તથા ગણતા વાત કરવી નહીં.  
 ૮૩ ક્રોધ ઉપર શાતી થવાનો ઉપાય કરવો.  
 ૮૪ મનમાં મદ્દ ધરવો નહીં.  
 ૮૫ પચીસ પચાસનું ખત લખવું નહીં. •  
 ૮૬ જનમ મરણનો ભય ટાળવો.  
 ૮૭ પરધન, પરનાર, પરનીધા પરહસ્વી.  
 ૮૮ ગુણીજનને ધ્યાસવું.  
 ૮૯ રાક ઉપર રૂઠવું નહીં.  
 ૯૦ રાક થઈને રણવું.  
 ૯૧ ગરીબ થઈને ભણવું.  
 ૯૨ ઉપકાર કરે તે મિત્ર જાણવો,  
 ૯૩ હવન, સંતોષી, ધૈર્યવાન, શુદ્ધ ચિત્ત અને સુર  
 આ પાત્રનું સેવન લક્ષ્મી કરે છે તે જાણવું.  
 ૯૪ યોવન અને ધન એ ઘણા દીવસ ટકતા નથી.  
 ૯૫ ચીતનો જાણનાર મિત્ર મનોહર સ્ત્રી અને પર દુઃ  
 ખ જાણનાર એ દુર્લભ છે.  
 ૯૬ અતુરનો લાત સારી પણ મુરખની વાત રા  
 ૯૭ અપમાન થાય તો પણ સ્વામીની રા  
 ૯૮ અપકાર કરે તે શત્રુ જાણે  
 ૯૯ અર્થ નાશ, ગ્રહ છીન  
 યુધ્ધ અને ધન  
 પ્રગટ છે

( ૧૨ )

- ૧૦૦ સ્વ ધનનો સદ્વિચાર વ્યવહાર કરવો. •
- ૧૦૧ અનર્થ કરવો નહીં.
- ૧૦૨ દેશકાળ, પોતાનો મીત્ર કોણ અને પોતાની શક્તિ  
કેટલી એનો વિચાર નિરંતર કરવો.
- ૧૦૩ જ્યાં બહુ શુદ્ધ હોય ત્યાં સુખ નથી તે જાણવું.
- ૧૦૪ હીત કરતાનું વચન માનવું.
- ૧૦૫ પ્રસંગ આવતા પહેલાં તમામનો વિચાર કરવો.
- ૧૦૬ ધરતી, સજ્યમાન, અસંતોષી, ક્રોધી મિત્ર સેંકી  
તને પરુભાગ્યોપજીવી આ છ જણ દુઃખ લેખે છે.
- ૧૦૭ જે દેહમાં અક્રમાત, અપરીમીત આવે તેનો વિચાર  
સ કરવો નહીં.
- ૧૦૮ ધણા શત્રુ હોય તો તેપેકી એકનાથી સ્નેહ કરીને  
સંપૂર્ણનો કાય કરવો.
- ૧૦૯ સંકટ સમયે જોનો બુદ્ધિ કીણ થતી નથી તેને  
હાલ્યો જાણવો.
- ૧૧૦ બળવંત શત્રુ વેરીનાં મારફત હઠાવવો.
- ૧૧૧ સુજસ મેળવવા હમેશ પ્રયત્ન કરવો.
- ૧૧૨ ક્ષાતી મોતને એકદમ તજવો.
- ધર ક્રપા સંપદન કરવી
- ક્ષત્રુ હોય તેને પરહરવો.
- અને પાપનું દૂળ દુઃખ છે.
- તણનો ગર્વ કરવો નહીં.

- ૧૧૬ જપ, તપ અને જોગ આ ત્રણુવાના છાના કરવા.  
 ૧૨૦ સતીનો શ્રાપ લેવો નહીં.  
 ૧૨૧ કોઈનો આશા ભંગ કરવી નહીં.  
 ૧૨૨ પર પ્રાક્રમ, પર વ્યાતુરી, પર લક્ષ્મી, અને પર  
     નાર આ ચાર વસ્તુનો વાદ કરવો નહીં.  
 ૧૨૩ અહીં રહેવાનું કાચુ છે તે જાણવું.  
 ૧૨૪ કંગો વાતે ખોટાઈ કંગવી નહીં.  
 ૧૨૫ મીત્રને સારી સલાહ આપવી  
 ૧૨૬ ધરમા હુમેરા, અત્ર, પાણી અને આખર આ ત્રણુ  
     વાના ભર્યા રાખવા.  
 ૧૨૭ તમામ કાષ્ટ પોતાનાજ હાથમા ર.ખવું.  
 ૧૨૭ કુકસર એ ત્રીજો ભાઈ છે.  
 ૧૨૮ હરેક વાતનો યોગ્ય રદીયો તૈયાર રાખવો.  
 ૧૨૯ સ્ત્રીનો ઢેડો લેવો નહીં.  
 ૧૩૦ શત્રુ નહાનો હોય તોપણ મોટો સમજવો.  
 ૧૩૧ કવખતે કોઈને ત્યાં જવું નહીં.  
 ૧૩૨ સરકારી કામે કોઈની પક્ષ કરવી નહીં.  
 ૧૩૩ સંતપદની જોડ મેળવવાની ઇચ્છા રાખવી.  
 ૧૩૪ લાસરીયા થવું નહીં,  
 ૧૩૫ તંત કરવો નહીં,  
 ૧૩૬ ભયા કર ભલા હોય,  
 ૧૩૭ ક્રાદુ હુમેરા સા'  
 ૧૩૮ હુમેરા જ

( ૧૪ )

- ૧૩૯ આપેલી રકમની હમેશ પોચ લેવો.  
 ૧૪૦ ધન્ય પાસેથી માફી મેળવવાની ઇચ્છા હોય તે  
 પોતે ખીજાને માફ કરવું.  
 ૧૪૧ હુકોઈની પાસેથી મીઠાશથી કામ લેવું.  
 ૧૪૨ પ્રભુનો પુરો વિશ્વાસ રાખવો.  
 ૧૪૩ જે વખત જેવો પ્રસંગ આવે, તે અતુરાઈથી ગાળવો.  
 ૧૪૪ ધ.પણને માટે ઘટતી સંભાળ લેવી.  
 ૧૪૫ તમામ જોઈતી વસ્તુ પાસે રાખવી.  
 ૧૪૬ અયોગ્ય કામથી હમેશ દુર રહેવું.  
 ૧૪૭ કોઈને ટુંકારો કરવો નહીં.  
 ૧૪૮ કામ વિના પર ઘેર જવું નહીં.  
 ૧૪૯ વનમા એકલા જવું નહીં  
 ૧૫૦ હમેશ છુપી ખાતમી મેળવવાનો તપાસ રાખવો.  
 ૧૫૧ સરવે કામ છોડીને શુદ્ધ તથા ગોવીંદને ભજવા.  
 ૧૫૨ કરવતના જેવો સ્વભાવ રાખવો.  
 ૧૫૩ પાનની ખીટી તપાસીને ખાવી.  
 ૧૫૪ થોડું ખોલવામા સુખ શોભા છે.  
 ગમ ખાવી એ મોટો ગુણ છે.  
 જનની આદ્ય રાખવી.  
 ની વાટ જીવે તેમ કરવું ને ખનતાં  
 ન હાજર થવું  
 ન વિચાર કરવો.  
 ખ ખોલવી.

(૧૫)

- ૧૬૦ હરકોઈની પછવાડે વખાણ કરવાં.  
 ૧૬૧ આપ્ત કદી ખાત્રુ નહીં.  
 ૧૬૨ મોઠા આરતું મુળ કાઢાટણું નહીં .  
 ૧૬૩ ખારણા આગળ ખોરડી વાવવી નહીં. ,  
 ૧૬૪ હરેક ખાખતમા નાસવા ખારી રાખવી.  
 ૧૬૫ દેવ કરીને ધર લેણું નહીં .  
 ૧૬૬ સરવે વાતે પોતાનો હક સાચવવો.  
 ૧૬૭ કદી લાચ રૂસવત લેવી નહીં.  
 ૧૬૮-વેર્યા સાથે વણજ કરવો નહીં.  
 ૧૬૯ છીંક, પેશાબ, ખગાસુ અને પાછલો પવન રોકવો નહીં.  
 ૧૭૦ રોગ અને શત્રુને થતાજ મારવા.  
 ૧૭૧ કાચી લુખે ખાત્રું નહીં.  
 ૧૭૨ નારીનો વિશ્વાસ કરવો નહીં.  
 ૧૭૩ પરદેશમા પ્રીત વધારવી નહીં  
 ૧૭૪ અત્તરવાળાને આગણામાં પેસવા દેવો નહીં.  
 ૧૭૫ આગ્ર સાથે વેર કરણું નહીં.  
 ૧૭૬ વાદે ધન વાવરણું નહીં. \*  
 ૧૭૭ કુલાબ્યા કુલાણું નહીં.  
 ૧૭૮ નગ્ન કદી સુણું નહીં.  
 ૧૭૯ સત્ય ધર્મથી વરતણું.  
 ૧૮૦ પરના કામમા પોતાનું  
 ૧૮૧ અધિકારને ખદલો  
 ૧૮૨ વાપરો -

( ૧૬ )

- ૧૮૩ પચથર તળે હાથ આબ્યો હોય તો કળે કળે કાઢાવો.  
 ૧૮૪ ગઢ વાતનો શોક કરવો નહી.  
 ૧૮૫ વિદ્વાન થવા પ્રયત્ન કરવો.  
 ૧૮૬ સ્વભાવે ગંભીર રહેતું.  
 ૧૮૮ વિષય સુખમા લપટાઈ રહેતું નહી.  
 ૧૮૯ હજમને મોઢે છુપી વાત કહેવી નહી.  
 ૧૯૦ સુખ સરવશી ભુલી છે માટે વશ કરવી.  
 ૧૯૧ એક નનો સો દુઃખને હણે તે જાણતું.  
 ૧૯૨ સદેસો સુખ-સાથે કઢાવવો.  
 ૧૯૩ કદી કશી હોડ બકવી નહી.  
 ૧૯૪ કોઈ બખીલ આદમી પાસે સ્વાલ કરવો તે પો  
 તાની આખર ગુમાવવા જેવું છે.  
 ૧૯૫ જે કાયદો જુલમ કરવાથી મળે તે કાયદો ન જા  
 ણવો પણ નુકશાન છે.  
 ૧૯૬ ખરો ઇન્સાફ સરદારીને વરાઈ છે.  
 ૧૯૭ જાગૃતા પુછવાથી કામર થતું નહી.  
 ૧૯૮ જેની પાસે ઇત્તમ હુન્નર છે તેને તવંગર જાણવો.  
 જે ગતી હયાતીમા ધર્મ કરવો એ મોટો ખબનોછે,  
 જે તેણે સર્વ જીત્યું.  
 જેઓ રહેતે ન હોય ત્યાં રાત

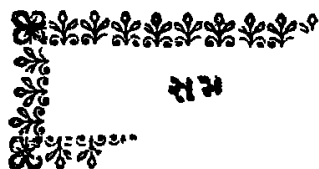
ના જાય.

( ૧૭ )

૨૦૪. આહાર ઊધ અને આળસ વધારે સારી નહી  
૨૦૫ ભીશ્વકને કુલ નહી ને કુલની પાખરી પણ આવી.  
૨૦૬ ધર્મના સોગન કદી ખાવા નહી.  
૨૦૭ મળતો નફો ન ખાય તેને માથે જીતીયા

કુહા.

ચીતામેં ચતુરાઈ ચતુરાઈ ઘટે, દુઃખમેં ઘટે શરીર,  
પાપમેં લછમી ઘટે, કહત દાસ કપીર.  
ચીત્ત નેન ચતુરાઈ નહી, દુઃખખીન નહી શરીર;  
પાપખીન લછમી નહી, કહત દાસ કપીર.  
ખહુ ખોસો ખેટી ઘણી, દો નારી ભરથાર,  
ઘતનેકુ કયા મારના, માર રહ્યા કી-તાર.  
કુલ કુલે જખ જનીયે, રુદાલા કે પોસ;  
કામ પડે જખ જનીયે, યહ વેરી યહ દોસ્ત.  
લુખા ભોજન રણુ ઘણું, ઘેર કલહણી નાર,  
ચોથા મેલા લુગલા, નરક નીશાની આ.  
સજ્જન વાત વિવેકી, કર અપને કુલકી રીત,  
ખરાખરીમેં કીલએ, વેર, વિવાહ આર પ્રીત





# જાહેર ખખર

— ૦ —

## તૈયાર છે.

“જ્ઞાન સાગર” એ નામનું પુસ્તક હાલમાં તૈયાર થયું છે; જેની અંદર હરોદાસ મહારાજના ખના-વેલા સવૈયા; નરભેરામના ખંભાવૈલા છપ્પા, શાળ્યા તથા પદ, પરચુરણ પદ અને ગુણસોદાસ તથા કૃષ્ણીરણના ખનાવેલા કુહા વિગેરે દાખલ કરેલું છે.

આ પુસ્તક જ્ઞાન અને વૈગવ્યથી ભરપૂર છે. કો-ફક્ત ત્રણ આના.

આ પુસ્તક અમદાવાદમાં રાયપુર આકામેદના કુવા ની ખોળ સામે “હીયન ગાછડ” છાપખાનામાં અમારી અખર ખખરમાંથી રોકડી કીમતે મળશે.

અમારા છાપખાનામાં ઈંગ્રેજી, ગુજરાતી તથા બાળ-ખેલ વિગેરે હરેક જાતનું છાપવાનું કામ ધણીજ સસ્તી રીતે સફાઈદાર અને નીમેલી મુદતની અંદર કની આપ-ને માટે જે શાહેખોને ઠાઠપણુ છપાવવું હોય તેનામે કાગળ લખી પુસ્તકો મંગાવેલા તે પત્ર લેવામાં આવશે નહીં.

નામીદાસ માસ્તર.

મેનેજર.

